

juttustada. — Reinowadder teadis, kus ühes nõu-
 kas talloperres tappetud nuumsiiga warnas rippus.
 Mõni teine olleks nisugguse maggusa sutäie üksi õn-
 neks võtnud, agga miino lel mötles teisiti, ruttas
 hundile, räkis luggu töt möda ja läksid siis kahheste
 sagile, kui enne sedda kaupa teinud, kasso ning kahjo
 issekestis ühewõrra jäggada. Reinowadder ei põl-
 gand waewa, pugges äddaga pissifesest afna august
 siöse ja wiiskas nuum-sea wälja hundi kätte. Õne-
 tumal kombel ollid koerad liggidal, tõmbasid rebbase
 aiso niinasse, nusisid kunni tedda ülles leidsid ja
 sassisid mehhieste kassoka armetumast ärra. Waewalt
 ja sure walloga peasis wiimaks lel werrise kassokaga
 waenlaste käest lahti, ruttas Kriimsilma ülles otsima,
 kaebas alledast õma willetsust ja küsis, kus ta sagi-
 võsa piddi ollema? Hunt kostis, ambid irwitades:
 „„Sisio nokka tarwis, wennite, ollen kõige kallima
 tükki tallele pannud. Tulle, wõtta ossa kassile ja
 nossi raswa küllest mahha, siis uisustad waewa ja
 werrise kassoka.““ Mõnda räkides tõi ta ossatükki
 wälja. Küllap nüüd arwate, et üks nuumsea tag-
 gamine kints eht effimene sapsotük, wai raswane
 seljatük lüllidega eht kõige wähhemalt mõned mag-
 gusad külleluufesed Reinowadderile offaks said?
 Nimetud tükkidest ei olnud einetki nähha! Look,
 misga perremees sea jalgopiddi warna ripputanud,
 olli mo lellele offaks jänud; terwe nuumsea, luie ja
 lamaraga tükkis olli waña, kallis, tru, aus Kriim-
 silm:issand üksi nahka pannud, ja näitas wälja kui

tiine koñ. Reinowadder ei sanud wiha ning meeles-
 aiguse pärrast mitte sõna suust wälja. — Suur,
 aus kufingas ja üllemad riigi:issandad, teie wõite
 issekestis õigust möda arwata, mis nisuggune sõbruse-
 tükkile wäärt on. Jah, aumäärt kufinglit issand ja
 üllemwallitseja! tubhat nisuggust kelmitükkis on hunt
 misio lellele teinud, ja kui Reinowadder isse siin seisaks,
 wõiks ta toffinade kaupa neid ülestunnistada ja par-
 remine enda eest kosta, kui miina. — Agga mis pean
 ma Kriimsilma albi pöratse kaebamiste peale kostma?
 Teie ollete teina jutto kuulnud ja wõite ni hästi ärra-
 mõista kui miina, et se üks üsna jampsi:lorri olli.
 Ja kui noremal põlweil Reinowadder tõeste mõne
 korra Kriimsilma norikule sõbrust on näitnud, siis
 teame selgeste, et emand sedda ial pahhaks ei olle
 pannud, weel wähhemine mehhele ädda kaebanud.
 Olleks hunt pissut targem, siis wõttaks ta parremine
 jähherdusi õrnaid juhtumisi kinni katta kui teistele
 naeruks ülestunnistada! Jänesse ennemuistene jut-
 tute lialte on üks selge naero:assi! Wai kas kool-
 meistril ei olle wõlli kolilast karristada, kui laps
 targalt õppetust tähhel ei panne ja loowüsi teisiti
 laulab, kudea õppetati? Poisikesed peawad irmo ja
 karristust sama kui koerustikko: ning kelmi:tööd tewad;
 muido ei saaks nad ellopäiwil õppetust wahto wõtma.
 Jänes olleks parremine su piddand kinni pañema kui
 waña lorrisewa täddi kombel siin tühja affas tõnnima.
 Nüüd tulles Pitsi luggu meil kassile! Mehhieste kaebab,